

ud fra det Hensyn, men det stik modsatte, nemlig ud fra den Betragtning, at de smaa Banker i Almindelighed ikke er store nok til at kunne bære nye store Foretagender frem. Man har fundet, og det forekommer mig, at det er med Rette, at Provinsens Næringsliv er bedre tjent med, at deres Banker er Filialer af en stor og kapitalstærk københavnsk Bank, idet man derved er i Stand til at støtte store nye Foretagender, som ellers ikke vilde kunne komme frem. Disse Mænd, som har afstaaet de smaa Banker til Landmandsbanken, har sikkert gjort det ud fra netop den Betragtning, at man derved har gjort det muligt at forhindre, at de store Virksomheder i Danmark hovedsagelig samles i og omkring København, og muliggjort, at de ogsaa bliver spredt ud over Provinsen.

Jeg ønsker til det, jeg her har sagt, ogsaa at føje den Bemærkning, at det forekommer mig, at man ikke maa bygge nogen Afgørelse i denne Sag paa den Panikstemning, som i Øjeblikket er herskende ogsaa her i Bygningen.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Jeg for mit Vedkommende vilde gerne bidrage til at gøre denne Forhandling saa kort som muligt, men en Del af de fremsatte Udtalelser nøder mig til at gøre nogle Bemærkninger dels for berigtige, dels for at supplere de faldne Udtalelser.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kred (Bramsnæs) kom blandt mange andre Spørgsmaal ind paa de Aktiekøb, der er foretaget, efter hans Mening fra Nationalbankens Side. Jeg har dels i det andet høje Ting, dels ogsaa ved det Møde i Finansudvalgene, som blev afholdt forleden Dag, givet efter min Mening fyldestgørende Oplysninger herom og sagt, at der efter min Mening intet er at bebrejde Nationalbanken. Forholdet er det, at der er indbetalt til Nationalbanken — det 18de tingvalgte Medlem (Brandes) mente i Efteraaret 1921; jeg tror, det er en Misforstaaelse, det er sikkert langt senere — en kontant Sum af 10 Mill. Kr., hvoraf de 5 Millioner indbetaltes af en Række private Finansmænd, de andre 5 Millioner af et Aktieselskab, som bagefter viste sig i Virkeligheden at ejes af Landmandsbanken, men derom havde Nationalbanken for sit Vedkommende ikke Kendskab; mod denne Marginindbetaling har Nationalbanken be- laant 30 Mill. Kr. Dette har jeg oplyst, og dertil er der efter min Mening intet som helst at sige.

Det ærede Medlem sagde derefter i sin Omtale af Nationalbanken, at han ikke kunde begribe, at Nationalbanken havde afvist Bankinspektøren og ikke vilde have noget med denne at gøre. Dette er ganske urigtigt. Der har aldrig foreligget nogen Afvisning af Bankinspektøren fra Nationalbankens Side, men det er rigtigt, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Nationalbanken sorterer under Bankloven, endnu er svævende og Genstand for Forhandling mellem de to Ministerier; det beror paa en Fortolkning af Loven og maaske i sidste Instans paa en Domstolsafgørelse.

Det ærede Medlem siger endvidere, at den Statsgaranti, som er nærmere omtalt i § 1, er givet uden Rigsdagens virkelige Medvirkning. Det kan jeg ikke erkende. Der stod ogsaa i det Forslag, som jeg havde den Ære at fremsætte for Folketinget, at den Garanti, som Finansministeren bemyndiges til at give Nationalbanken for Tilskud til Landmandsbanken, skulde gives med Tilslutning af et af Rigsdagen nedsat Udvalg paa 9 Medlemmer, og jeg kan ikke erkende, at man da med nogen Ret kan sige, at Rigsdagen ikke har nogen virkelig Medvirkning ved denne Statsgarantis Ydelse.

Det samme ærede Medlem sagde fredeles, at han mente ikke, det i Lovforslaget var fastsat, hvorledes Banken skulde styres. Nej, det erkender jeg. Men samtidig skal jeg dog oplyse, at jeg straks i det andet høje Ting, i Udvalget, meddelte, uden at være spurgt, hvorledes man havde tænkt sig disse Regler fastsat. Nu er det kommet ind i Loven, og jeg har intet som helst derimod; jeg forstod ogsaa, at det ærede Medlem var meget tilfreds dermed. I det hele taget maa jeg sige, at det ærede Medlem jo var i høj Grad tilfreds med den Indsats, Socialdemokratiet har gjort i denne Sag, og jeg skal heller ikke vige tilbage fra at anerkende, at de Ændringer, som er vedtaget i Folketinget, virkelig betyder Forbedringer af Lovforslaget, for saa vidt som det klarere tilkendegives, hvad der ogsaa i og for sig har været min Mening, selv om det ikke udtrykkelig stod i Forslaget.

Det ærede Medlem omtalte et Forlydende om, at en af Nationalbankdirektørerne skulde have tilbudt sig som Direktør ved Rekonstruktionen af Landmandsbanken. Det er en komplet Misforstaaelse. I hvert Tilfælde mig bekendt er der ingen Direktør i Nationalbanken, som har tilbudt sig. Jeg er derimod meget vel vidende om, at under de Forhandlinger, man har